

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A gyávaság ára**

1. A gyávaság ára

Dorothea

Alinda nem bírta tovább magában tartani a feszültséget. A fülke nehéz, állott levegője fojtogatta, a csövekből csöpögő édes massa szaga pedig hirtelen émelyítőbbnek tűnt, mint valaha. Határozott, dühös léptekkel állt a nagymamája elé, szemeiben azzal a hirtelen fellángoló, meggondolatlan haraggal, ami már napok óta gyúlt a mellkasában.

– Miért tetted ezt? – szegezte a kérdést az idős asszonynak, fittyet hányva arra, hogy a vékony falakon túl bármelyik Őrszem meghallhatja. – Mindig a kék égről meg a szabadságról papolsz, de amikor valaki hozna neked egy apró darabot belőle, egyszerűen arcul csapod! Gyáva vagy, nagymama!

A nagymama lassan fordult meg, sápadt arcán a döbbenet és a félelem tükröződött. Megremegő kezével azonnal Alinda szája elé akart kapni.

– Hallgass, te esztelen! – sziszegte kétségbeesetten. – Semmit sem tudsz a túlélésről. Ha az Őrszemek érzékelik a pulzusunk emelkedését, megvonják a fejadagot. Vagy még rosszabb történik. János is csak bajba sodor minket a játékaival!

– Hát vonják meg! – kiáltotta Alinda, teljesen átadva magát a dühének. Semmit sem törődött a következményekkel, a generátorokkal vagy a háromfázisú beosztással. – Inkább dögöljek meg, mint hogy úgy éljek, mint te! A te meséid csak hazugságok, amikkel elaltatod a saját lelkiismeretedet, miközben hagyod, hogy gépként tapossuk a pedálokat a sötétben!

A nagymama keze hatalmas csattanással csapódott a fém asztallapra. A tehetetlen düh könnyeitől csillogott a szeme.

– Életben tartottalak! – emelte meg ő is a hangját, elfeledve minden óvatosságot. – Anyád nem élte túl a kolóniát, én pedig mindent megtettem, hogy ne a tisztítókamrában végezd! Ne merészed nekem a bátorságot számonkérni, amikor még a napfényt sem láttad!

De Alindát már nem lehetett megállítani. A lázadás szikrája benne pusztító tűzzé vált. Felkapta a fülke sarkából a szürke kezeslábasát, és megvetően a nagymama lába elé köpött.

– Inkább égek el a kinti napon, mint hogy veled rohadjak meg ebben a gyáva ketrecben!

– vágta oda, majd mielőtt az idős asszony feltarthatta volna, kiviharzott a fülke ajtaján,

egyenesen a sötét, veszélyes folyosóra.